

Sygn. akt V KZ 39/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie **A. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 października 2020 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKo (...),

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

A. K. wystąpił dnia 21 lutego 2020 r. z wnioskiem o wznowienie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, sygn. akt II K (...), wydanego przez Sąd Rejonowy w Ż. dnia 23 kwietnia 2018 r., a utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt VII Ka (...). Dnia 8 czerwca 2020 r. wystąpił ponadto z wnioskiem o zwolnienie z opłaty sądowej w kwocie 150 zł oraz ustanowienie obrońcy z urzędu, deklarując brak środków finansowych.

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2020 r., sygn. akt II AKo (...), Sąd Apelacyjny w (...) odmówił uwzględnienia wniosków o zwolnienie z opłaty sądowej i wyznaczenie obrońcy z urzędu, ustaliwszy, że skazany dysponuje kwotą 1099,67 zł. Przesyłając dnia 14 lipca 2020 r. odpis postanowienie, wezwał jednocześnie A. K. do usunięcia

braku formalnego osobiście sporządzonego przez niego wniosku o wznowienie postępowania w terminie 7 dni, poprzez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Pismo to skazany odebrał dnia 27 lipca 2020 r. (k. 204).

Mimo upływu określonego terminu, do Sądu Apelacyjnego w (...) nie wpłynęła żadna korespondencja od skazanego. W związku z tym Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), stwierdzając, iż wniosek A. K. o wznowienie postępowania z dnia 21 lutego 2020 r. nie spełnia wymogów formalnych, odmówił jego przyjęcia.

Zarządzenie to zaskarżył skazany, w zażaleniu ponownie przedstawiając argumenty, na których oparł żądanie wznowienia postępowania, ale nie odnosząc się bezpośrednio do podstaw zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania, do którego dąży skazany, stanowi nadzwyczajny środek wzruszania prawomocnych orzeczeń. Wszczęcie postępowania wznowieniowego na wniosek strony możliwe jest tylko w wyjątkowych okolicznościach, precyzyjnie wymienionych przez ustawodawcę w art. 540, art. 540a i art. 540b k.p.k., a ze względu na szczególny charakter postępowania wymagane jest, by pismo inicjujące postępowanie wznowieniowe sporządził i podpisał podmiot profesjonalny.

Ponieważ prawomocnym postanowieniem z dnia 10 lipca 2020 r. Sąd odmówił wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu, aby spełnić wymóg określony w art. 545 § 2 k.p.k., nakładający obowiązek sporządzania wniosku o wznowienie przez adwokata lub radcę prawnego, skazany był zmuszony skorzystać z pomocy obrońcy w wyborze – o czym został wprost poinformowany w piśmie z dnia 14 lipca 2020 r. W tym samym piśmie Sąd wyznaczył mu 7 - dniowy termin do usunięcia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem odmowy jego przyjęcia. Ponieważ termin ten upłynął bezowocnie, w pełni zasadna była odmowa przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, sporządzonego osobiście przez skazanego, co zadecydowało o utrzymaniu zaskarżonego zarządzenia w mocy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.